

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 września 2020 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie

Przewodniczący: sędzia Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. J. Ł.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lutego 2019 r., 12 kwietnia 2019 r., 10 czerwca 2019 r., 12 lipca 2019 r., 5 września 2019 r., 26 listopada 2019 r., 14 stycznia 2020 r., 5 marca 2020 r., 25 czerwca 2020 r. oraz 3 września 2020 r.

sprawy karnej

D. L.

s. K. i H. zd. O., ur. (...) w G., zam. G. ul. (...), PESEL: (...), obywatelstwa polskiego, o wykształceniu wyższym, nie karanego

oskarżonego o to, że:

w okresie od sierpnia 2018 roku do dnia 19 września 2018 roku w G. przy ul. (...) w celu zmuszenia do określonego działania w istotny sposób utrudniał korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego nr (...) w ten sposób, że zamknął dostęp do jednego pokoju w mieszkaniu, zlecił zdjęcie licznika energii elektrycznej pozbawiając dostępu do energii, zmierzał do wynajęcia pokoju osobie trzeciej oraz wielokrotnie namawiał do opuszczenia lokalu używając różnej argumentacji działając na szkodę E. S. i A. F., **tj. o czyn z art. 191 § 1a kk**

orzeka:

I. Przyjmując, że oskarżony **D. L.**, działając w G. przy ulicy (...), w celu zmuszenia E. S. oraz A. F. wraz z dwójką dzieci do opuszczenia zajmowanego przez nich lokalu mieszkalnego nr (...), stosował przemoc innego rodzaju niż przemoc wobec osoby w sposób istotnie utrudniający wymienionym osobom korzystanie z tego lokalu w ten sposób, że w dniu 5 września 2018 roku wydał polecenie zamontowania zamykanych na klucz drzwi wewnętrznych do jednego z pokoi tego lokalu, a następnie zamknął go na klucz, w wyniku czego pozbawił wymienione osoby możliwości korzystania z tego pokoju przez okres około dwóch miesięcy, czym wypełnił znamiona występkę określonego w art. 191 § 1a k.k., przy czym z uwagi na to, że stopień winy oskarżonego oraz stopień społecznej szkodliwości nie były znaczne na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. oraz art. 67 § 1 k.k. postępowanie karne wobec oskarżonego warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku próby,

II. Na podstawie art. 67 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych E. S. oraz A. F. w kwocie po 300 zł (trzysta złotych),

III. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 zł (stu) złotych opłaty oraz kwotę 628,53 zł (sześćset dwadzieścia osiem złotych 53/100) wydatków postępowania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1083/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	D. L.	czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I-szym sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
E. S. była właścicielem lokalu mieszkalnego nr (...) przy ulicy (...) w G.. Dnia 1 grudnia 2016	zeznania świadka E. S.	4	

<p>roku E. S. sprzedała wymieniony lokal D. L. oraz N. L.. Strony umowy uzgodniły, że wydanie lokalu nastąpi do 1 stycznia 2018 roku. Dnia 1 kwietnia 2018 roku strony podpisały aneks do wymienionej umowy, przedłużając termin wydania lokalu do dnia 3 lipca 2018 roku. W dniu 7 sierpnia 2018 roku do lokalu przyszedł D. L., który okazał E. S. pismo, zobowiązujące ją do opuszczenia lokalu do dnia 15 sierpnia 2018 roku. Mimo upływu wyznaczonego terminu E. S. nadal go zajmowała, zamieszkując w nim z partnerem A. F. oraz dwójką małych dzieci. Wymieniony lokal składał się z dwóch pokoi, kuchni, łazienki, przedpokoju oraz przynależnej piwnicy.</p>			
<p>kopia aktu notarialnego i jego aneks</p>	<p>20-23</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonego D. L.</p>	<p>61</p>		
<p>W dniu 29 sierpnia 2018 roku do mieszkania zajmowanego przez E. S. przyszedł D. L., informując ją, że ma opróżnić jeden z pokoi celem wynajęcia go innej osobie. E. S. wezwała patrol policji. W obecności funkcjonariuszy policji E. S. wyraziła zgodę na opróżnienie jednego z pokoi lokalu, a nadto wydała D. L.</p>	<p>zeznania świadka E. S.</p>	<p>4, 11v.</p>	

jeden komplet kluczy. W dniu 30 sierpnia 2018 roku jeden z pokoiów został opróżniony z rzeczy, które zostały przeniesione do drugiego pokoju. Pod koniec sierpnia 2018 roku E. S. stwierdziła uszkodzenie zamka do drzwi wejściowych.			
zeznania świadka A. F.	28		
protokół oględzin miejsca	34-38		
zeznania świadka A. J.	39v.-40		
zeznania świadka P. D.	48v.-49		
W dniu 5 września 2018 roku D. L. zatelefonował do E. S., informując ją, że przyjedzie zamontować drzwi do pokoju, który został opróżniony. Tego samego dnia przy pomocy pracowników, działających na polecenie D. L., do opróżnionego pokoju zostały zamontowane drzwi wewnętrzne, które zostały zamknięte na klucz, do którego E. S. oraz A. F. nie mieli dostępu.	zeznania świadka E. S.	4v.	
zeznania świadka A. F.	28		
wyjaśnienia oskarżonego D. L.	61		
W dniu 19 września 2018 roku do mieszkania zajmowanego przez E. S. wszedł D. L. wraz z P. D. przy użyciu klucza,	zeznania świadka E. S.	4v., 239v.	

<p>który otrzymał wcześniej od E. S.. Mężczyźni weszli do pokoju opróżnionego przez E. S.. Po wyjściu tych mężczyzn z lokalu E. S. stwierdziła brak energii elektrycznej w części lokalu, tj. w dwóch gniazdkach pokoju oraz w jednym gniazdku w łazience. Po stwierdzeniu braku energii w niektórych gniazdkach E. S. podłączyła do czynnych gniazdek przedłużacz, aby urządzenia w lokalu miały podłączenie do aktywnych gniazdek.</p>			
<p>W dniu 19 września 2018 roku D. L. zawarł umowę w zakresie dostarczania energii elektrycznej do lokalu przy ulicy (...) w G.. D. L. oświadczył, że nie ma kontaktu z poprzednim najemcą lokalu, czyli E. S., a także wypowiedział poprzednią umowę o dostarczenie energii elektrycznej i złożył wniosek o demontaż licznika energii. W dniu 27 września 2018 roku do lokalu zajmowanego przez E. S., bez jej wiedzy i zgody, odłączono energię elektryczną i zdemontowano licznik.</p>	<p>zeznania świadka E. S.</p>	<p>11v.</p>	
<p>kopia dokumentów prywatnych</p>	<p>52-56</p>		
<p>zeznania świadka K. M.</p>	<p>195v.-196</p>		
<p>E. S. oraz A. F., a także dwójka małoletnich dzieci, nie mieli dostępu</p>	<p>zeznania świadka A. F.</p>	<p>196v.</p>	

do drugiego pokoju przez okres około dwóch miesięcy czasu.			
E. S. nie zapłaciła czynszu za zajmowany lokal za miesiąc kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik i listopad 2018 roku.	kopia dokumentów prywatnych	83-84, 138, 155-157	
D. L. nie był dotychczas karany sędownie.	zapytanie o karalność	259	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	D. L.	czyn przypisany oskarżonemu w punkcie I-szym sentencji wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Za nieudowodniony sąd uznał fakt, że oskarżony D. L. uszkodził zamek do drzwi wejściowych w lokalu zajmowanym przez E. S..	zeznania świadka E. S.	11v.	
zeznania świadka A. F.	196		
Za nieudowodniony sąd uznał fakt, że pokrzywdzona E. S. uiszczala opłaty czynszu za	zeznania świadka E. S.	128	

wynajem lokalu przy ulicy (...).			
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania świadka E. S.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka w zakresie okoliczności, w jakich oskarżony zamontował drzwi wewnętrzne do jednego z pokoiów, gdyż w tym zakresie zeznania świadka korespondowały z zeznaniami świadka A. F. oraz wyjaśnieniami oskarżonego. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka co do tego, że została jej odłączona energia elektryczna oraz zdjęto licznik, gdyż w tym zakresie były one zgodne z zeznaniami świadka A. F..	
zeznania świadka A. F.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do tego, że oskarżony zamontował drzwi wewnętrzne do jednego z pokoiów, jak również co do tego, że w lokalu została odłączona energia elektryczna oraz zdjęto licznik, gdyż w tym zakresie były one zgodne z zeznaniami świadka E. S..		
zeznania świadka A. J.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadka co do przebiegu i wyników interwencji w mieszkaniu zajmowanym		

	<p>przez pokrzywdzoną, gdyż w tej części były one zbieżne z zeznaniami świadka E. S. oraz zeznaniami świadka A. F..</p>	
<p>zeznania świadka P. D.</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do przyczyn i przebiegu interwencji w mieszkaniu zajmowanym przez pokrzywdzoną, jak również co do tego, że w tym mieszkaniu oskarżony zlecił montaż drzwi wewnętrznych do jednego z pokoi. W tym zakresie zeznania tego świadka korespondują z zeznaniami świadka E. S., A. F. oraz wyjaśnieniami oskarżonego.</p>	
<p>kopia dokumentów prywatnych</p>	<p>Sąd dał wiarę wspomnianym dowodom, gdyż żadna ze stron, jak również sąd z urzędu nie zakwestionował ich autentyczności, jak również prawdziwości.</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego D. L.</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że zlecił wstawienie drzwi wewnętrznych do jednego z pokoi lokalu zajmowanego przez E. S. i dysponując kluczem do tych drzwi uniemożliwił dostęp do tego pokoju wymienionej oraz A. F. i dwójce małoletnich dzieci. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są zgodne z zeznaniami</p>	

	świadka E. S. oraz zeznaniami świadka A. F..		
zeznania świadka K. M.	Sąd dał wiarę zeznaniom tego świadka co do okoliczności, w których oskarżony wypowiedział poprzednią umowę o dostarczanie energii elektrycznej oraz zawarł nową umowę w tym zakresie, gdyż w tym zakresie były one zgodne z dowodami z dokumentów (k. 52-56).		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.2.1	zeznania świadka E. S.	Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w części dotyczącej tego, że oskarżony uszkodził zamek w drzwiach wejściowych do mieszkania, gdyż E. S. nie była w tym zakresie świadkiem bezpośrednim, nie zaobserwowała takiego zachowania oskarżonego, a nie było innych dowodów potwierdzających wiarygodność zeznań świadka w tym zakresie. W szczególności wiarygodność świadka w omawianym zakresie nie znajduje wsparcia w dowodzie z dokumentu	

		<p>prywatnego w postaci nagrań znajdujących się na płycie (k. 26), które zostały odtworzone w toku postępowania przygotowawczego (k. 44-45) oraz w trakcie rozprawy głównej (k. 229), z którego to dowodu nie wynika, aby oskarżony miał potwierdzić uszkodzenie zamka w drzwiach zewnętrznych.</p>
<p>zeznania świadka A. F.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w części dotyczącej tego, że oskarżony uszkodził zamek w drzwiach wejściowych do mieszkania, gdyż A. F. nie był w tym zakresie świadkiem bezpośrednim, nie zaobserwował takiego zachowania oskarżonego, a nie było innych dowodów potwierdzających wiarygodność zeznań świadka w tym zakresie.</p>	
<p>zeznania świadka E. S.</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom tego świadka co do tego, że płaciła czynsz za lokal, gdyż sprzeciwia się temu treść dokumentów prywatnych (k. 83-84).</p>	
<p>zeznania świadka N. L.</p>	<p>Zdaniem sądu zeznania tego świadka nie miały znaczenia dla ustalenia okoliczności faktycznych w sprawie, gdyż świadek nie była obecna podczas większości spotkań oskarżonego w</p>	

	lokalu zajmowanym przez pokrzywdzoną.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	punkt I-szy	D. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Odpowiedzialności karnej za przestępstwo przewidziane w art. 191 § 1a k.k. podlega ten, kto w celu zmuszenia innej osoby do określonego działania, zaniechania lub znoszenia, stosuje przemoc innego rodzaju uporczywie lub w sposób istotnie utrudniający innej osobie korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego.</p> <p>Znamieniem wspomnianego czynu zabronionego jest stosowanie "przemocy innego rodzaju". W tym zakresie, jak trafnie wskazuje się w doktrynie, chodzi o każdą inną przemoc niż przemoc wobec osoby, a więc tzw. przemoc pośrednią, nie skierowaną bezpośrednio na osobę, ale na rzecz po to, aby zmusić osobę</p>			

do poddania się woli sprawcy i oczekiwanego przez niego zachowania (tak Blanka Julita Stefańska, Przepięstwo utrudniania korzystania z zajmowanego lokalu mieszkalnego, e-Palestra 2016, s. 187-188). W doktrynie (tak Jacek Kosonoga, Kodeks karny. Komentarz, pod red. Ryszarda A. Stefańskiego, Warszawa 2017, s. 1129-1130), trafnie przyjmuje się, że przemocą jest takie oddziaływanie środkami fizycznymi, które uniemożliwiają lub przłamując opór zmuszanego, ma albo nie dopuścić do powstania lub wykonania jego decyzji woli (vis absoluta) albo naciskając aktualnie wyrażoną dolegliwością na jego procesy motywacyjne, nastawić tę decyzję w pożądanym przez sprawcę kierunku (vis compulsiva). Dla bytu przestępstwa określonego w art. 191 § 1a k.k. nie wystarczy zastosowanie tak rozumianej przemoc, ale tylko przemoc o określonej zawartości ilościowej lub jakościowej, a więc przemoc stosowanej uporczywie albo w sposób istotnie utrudniający korzystanie z zajmowanego lokalu (tak Blanka Julita Stefańska, Przepięstwo utrudniania, op. cit., s. 190). Przykładowo może w tym przypadku chodzić o wyjęcie okien

z mieszkania, zdjęcie dachu, usunięcie rzeczy lokatora, ukręcenie klódki i zajęcie pomieszczenia, zamknięcie wspólnie użytkowanych pomieszczeń (tak B. S., Przepięstwo utrudniania, s. 188). Dla wyczerpania znamion dotyczących stosowania przemocy innego rodzaju jest rzeczą obojętną, czy przemocy użyje sprawca sam i bezpośrednio, czy też wykona ją za pośrednictwem osoby drugiej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z 9 września 1937 r., II K 584/37, OSN (K) 1938, Nr 2, poz. 47; cyt. za Blanką Julitą Stefańską, Przepięstwo utrudniania, op. cit., s. 196). W treści art. 191 § 1a k.k. ustawodawca użył wyrażenia "korzystanie z zajmowanego lokalu mieszkalnego". Na tle tego uregulowania w doktrynie prezentowane zaprezentowano stanowisko, wedle którego nie jest osobą korzystającą z lokalu mieszkalnego osoba zajmująca dany lokal bezprawnie, bez jakiegokolwiek tytułu prawnego (tak Blanka Julita Stefańska, Przepięstwo utrudniania, op. cit., s. 194-195). Zdaniem sądu z poglądem tym nie sposób się zgodzić, gdyż sprzeciwia się mu wykładnia funkcjonalna oraz systemowa. Po pierwsze, należy uwzględnić, że celem kryminalizacji zachowań

określonych w art. 191 § 1a k.k. było zapewnienie ochrony prawnokarnej osobom korzystającym z lokalu przed stosowaniem przemocy pośredniej w sposób uporczywy albo istotnie utrudniający korzystanie z lokalu. Chodziło w tym przypadku o wprowadzenie ochrony prawnokarnej przed tzw. samowolą, a więc zmuszaniem do opuszczenia lokalu z pominięciem legalnych instrumentów przewidzianych w prawie cywilnym. Po drugie, za objęciem ochroną przewidzianą w art. 191 § 1a k.k. osób nie mających tytułu prawnego do lokalu przemawia też argument z wykładni systemowej, a mianowicie uwzględnienie treści art. 191 § 2 k.k. dotyczącego podejmowania bezprawnego zachowania w celu zwrotu wierzytelności. W przypadku tego czynu zabronionego chodzi o kryminalizację bezprawnych "egzekucji" przeciwko dłużnikom, co przemawia za tym, aby podobną interpretację przyjąć w przypadku zachowań określonych w art. 191 § 1a k.k. Z tych też względów należy przychylić się do stanowiska, wedle którego dla ochrony przewidzianej w art. 191 § 1a k.k. nie ma znaczenia to, czy pokrzywdzony ma tytuł prawny do zajmowania

lokalu, czy też nie (tak też Zygmunt Kukula, Karnoprawna ochrona stron umowy najmu lokalu, Prokuratura i Prawo 2019, Nr 9, s. 53 Jerzy Lachowski, w: Kodeks karny. Komentarz, pod red. Violetty Konarskiej - Wrzosek, Warszawa 2016, s. 871).

Mając na uwadze powyższe uwagi dotyczące znamion czynu zabronionego określonego w art. 191 § 1a k.k. zdaniem sądu oskarżony je wyczerpał swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 5 września 2018 roku wydał polecenie zamontowania drzwi wewnętrznych do jednego z pokoi oraz zamknął go na klucz. Na podstawie wyjaśnień oskarżonego, jak również zeznań pokrzywdzonej E. S. uprawniony jest wniosek, że motywem zachowania oskarżonego było zmuszenie E. S., A. F. oraz dwójki małoletnich dzieci, do opuszczenia lokalu mieszkalnego zajmowanego przy ulicy (...) w G.. Wspomniane zachowanie oskarżonego polegało na stosowaniu przemocy, a więc oddziaływaniu środkami fizycznymi na rzecz, a więc wydanie polecenia innym osobom zamontowania drzwi wewnętrznych, a następnie zamknięcie ich

na klucz. Chodziło w tym przypadku o przemoc innego rodzaju niż przemoc wobec osoby. Opisane zachowanie oskarżonego w sposób istotny utrudniło korzystanie z lokalu E. S., A. F. oraz dwójce małoletnich dzieci, gdyż jak wynika z zeznań świadka A. F. przez okres około dwóch miesięcy czasu wymienione osoby nie mogły korzystać z tego pokoju, będąc zmuszonymi do korzystania wyłącznie z drugiego pokoju.

W sprawie nie stwierdzono okoliczności wyłączających albo ograniczających zdolność oskarżonego do rozumienia jego zachowania i pokierowania jego postępowaniem.

Znamion przestępstwa przewidzianego w art. 191 § 1a k.k. nie wyczerpało natomiast zachowanie oskarżonego polegające na wypowiedzeniu umowy o dostarczenie energii elektrycznej i złożeniu zlecenia zdjęcia licznika energetycznego.

Prawdziwość oświadczenia oskarżonego w zakresie braku kontaktu z pokrzywdzoną E. S. może niewątpliwie budzić uzasadnione wątpliwości co do jego zgodności z prawem, co jednak nie ma znaczenia dla wyczerpania znamion analizowanego

przestępstwa. Rzec
wszakże w tym, że w
zakresie wspomnianego
zachowania oskarżony
nie stosował żadnej
przemocy innego rodzaju,
nie oddziaływał środkami
fizycznymi w celu
zmuszenia pokrzywdzonej
oraz jej bliskich
do opuszczenia lokalu.
Znamion przestępstwa
określonego w art.
191 § 1a k.k.
nie wyczerpało również
zachowanie oskarżonego
polegające na wyjęciu
kabla z gniazdka
energetycznego. Z zeznań
pokrzywdzonej E. S.
wynika wszakże, że
po stwierdzeniu braku
energii w niektórych
gniazdkach E. S.
podłączyła do czynnych
gniazdek przedłużacz, aby
urządzenia w lokalu miały
podłączenie do aktywnych
gniazdek. Dlatego też
w tym zakresie należy
przyjąć, że zachowanie
oskarżonego nie utrudniło
w sposób znaczny
korzystania
pokrzywdzonej
korzystania z
zajmowanego lokalu.
Znamion przestępstwa
określonego w art. 191 § 1a
k.k. nie wyczerpało także
zachowanie polegające na
uszkodzeniu zamka w
drzwiach zewnętrznych.
W świetle zgromadzonego
w sprawie materiału
dowodowego brak było
dowodów
umożliwiających

przypisanie tego zachowania oskarżonemu.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I -szy	D. L.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
W niniejszej sprawie w pierwszej kolejności została spełniona przesłanka formalna warunkowego umorzenia postępowania w zakresie ustawowego zagrożenia karą czynu mu przypisanego, gdyż przestępstwo określone w art. 191 § 1a k.k. jest zagrożone karą nie przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności. Zdaniem sądu, stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu był wyższy niż znikomy, ale nie był znaczny. W zakresie oceny stopnia społecznego bezprawia sąd na korzyść oskarżonego uwzględnił przypisanie mu jednego			

zachowania skutkującego wyczerpaniem znamion czynu zabronionego przewidzianego w art. 191 § 1a k.k. polegającego na poleceniu zamontowania drzwi wewnętrznych, a następnie zamknięcia ich na klucz. W tym kontekście na korzyść oskarżonego sąd uwzględnił bezumowne zajmowanie lokalu mieszkalnego przez pokrzywdzoną, jak również zadłużenie finansowe pokrzywdzonej z tytułu zapłaty czynszu do spółdzielni. Za uznaniem stopnia społecznej szkodliwości czynu zabronionego za wyższy niż znikomy przemawiała z kolei okoliczność, że w wyniku zachowania oskarżonego w sposób istotny doszło do utrudnienia korzystania z zajmowanego lokalu mieszkalnego nie tylko pokrzywdzonej E. S., ale także A. F. oraz dwójce małoletnich dzieci. Na rzecz takiej oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu zabronionego, wyższego niż znikomy, przemawiała także okoliczność, w wyniku której okres utrudnienia korzystania z lokalu wynosił około dwóch miesięcy czasu. Zdaniem sądu stopień winy oskarżonego także był nie znaczny w rozumieniu art. 66 § 1 k.k. Oskarżony był do tej pory osobą nie karaną za przestępstwo umyślne.

<p>Zdaniem sądu w stosunku do oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza co do tego, że nie popełni w przyszłości nowego czynu zabronionego. Z tych też względów sąd uznał, że w sprawie zostały spełnione przesłanki umożliwiające zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. L.	II-gi	I-szy	W wyniku zachowania oskarżonego E. S. oraz A. F. doznali krzywdy, gdyż wraz z dwójką

			<p>dzieci przez okres około dwóch miesięcy czasu nie mogli korzystać z jednego z dwóch pokoi w zajmowanym lokalu mieszkalnym. Konkretniej wysokości tej krzywdy zdaniem sądu nie dało się w toku tego postępowania karnego ustalić. Stąd też sąd uznał za celowe orzeczenie na rzecz A. F. oraz E. S. nawiązki w kwocie po trzysta złotych na rzecz każdej wymienionej osoby uprawnionej.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>7. Koszty procesu</p>			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III-ci	<p>Na podstawie art. 628 k.p.k. oraz art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu w łącznej wysokości 628,53 złotych oraz opłatą w wysokości 100 złotych. Koszty procesu obejmowały: ryczałt za doręczenia (2 x 20 zł), opłaty z tytułu uzyskania danych o karalności (k. 77, 177, 205, 259), zwrot kosztów dojazdu świadka (k. 226). Oskarżony ma wprawdzie na utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci, ale jego miesięczne dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej (k. 60v.) uzasadniały obciążenie go wymienionymi kosztami procesu. Koszty procesu w tej sprawie nie przekraczały wszakże jednej piątej miesięcznych dochodów oskarżonego.</p>	
Podpis		